

DECRET nr. 506 din 20 decembrie 1958

privind ratificarea Tratatului dintre Republica Populara Română și Republica Cehoslovaca privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale

EMITENT • MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

Publicat în BULETINUL OFICIAL nr. 6 din 18 februarie 1959

Data intrării în vigoare 18-02-1959

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române decretează:

Articolul UNIC

Se ratifica Tratatul dintre Republica Populara Română și Republica Cehoslovaca privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale, semnat la Praga la 25 octombrie 1958.

TRATAT din 25 octombrie 1958

între Republica Populara Română și Republica Cehoslovaca privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române și

Președintele Republicii Cehoslovace,

în dorința de a întări și mai mult legăturile fratesti dintre cele doua tari și popoarele lor și a dezvolta colaborarea în domeniul relațiilor juridice, au hotărât să încheie un Tratat privind asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale și au numit în acest scop plenipotențiarilor lor.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române pe Vasile Dumitrescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Președintele Republicii Cehoslovace pe Dr. Vaclav Skoda, ministrul justiției care, după schimbul deplinilor puteri, găsite în buna și cuvenită formă, au convenit asupra celor ce urmează:

Partea I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Ocrotirea juridică

1. Cetățenii și persoanele juridice (denumite în cele ce urmează "cetățeni") ai unei Părți Contractante se bucura pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, în ce privește drepturile lor personale și patrimoniale, de aceeași ocrotire juridică ca și cetățenii proprii.
2. Cetățenii unei Părți Contractante au dreptul de a se adresa liber și nestînjenit instanțelor judecătorești, procuraturii, notariatelor de stat (denumite în cele ce urmează "instituții judiciare"), precum și altor instituții ale celeilalte Părți Contractante, în competența cărora intra probleme de drept civil, familial și penal, pot să-și susțină interesele în fața acestora, să facă cereri și să introducă acțiuni în aceleași condiții ca și cetățenii acesteia.

Articolul 2

Acordarea asistenței juridice

1. Instituțiile judiciare ale Părților Contractante își acorda reciproc asistența juridică în cauzele civile, familiale și penale.
2. Instituțiile judiciare acorda asistența juridică și altor instituții în competența cărora intra cauzele arătate în alineatul 1.

Articolul 3

Modul de legătură

1. În realizarea asistenței juridice, instituțiile judiciare ale celor două Părți Contractante comunică între ele prin intermediul organelor lor centrale, în măsura în care în prezentul Tratat nu s-a stabilit o alta cale.
2. Alte instituții care au în competența probleme de drept civil sau familial comunică cu instituțiile judiciare ale celeilalte Părți Contractante prin intermediul Ministerului Justiției.

Articolul 4

Obiectul asistenței juridice

Părțile Contractante își acorda reciproc asistența juridică prin îndeplinirea unor activități procesuale cum ar fi: primirea, întocmirea și expedierea actelor, efectuarea perchezitiilor și sechestrelor, expedierea și predarea probelor materiale, efectuarea expertizelor, interogarea invinuitorilor, ascultarea martorilor, experților, părților și a altor persoane, efectuarea de cercetări locale precum și prin înminarea actelor.

Articolul 5

Limba folosită în relațiile de asistență juridică

1. Instituțiile judiciare și celelalte instituții ale Părților Contractante folosesc în relațiile dintre ele limba proprie sau limba rusa.
2. Actele anexate la cererea pentru acordarea asistenței juridice trebuie să fie însoțite de o traducere certificată în limba Părții Contractante solicitate.
3. Îndeplinirea cererilor de asistență juridică se face în limba Părții Contractante solicitate.

Articolul 6

Cuprinsul cererii de acordare a asistenței juridice

Cererea de acordare a asistenței juridice trebuie să conțină următoarele date:

- a) denumirea instituției solicitante;
- b) denumirea instituției judiciare solicitate;
- c) indicarea cauzei în care se solicita asistența juridică;
- d) numele și prenumele părților, invinuitorilor, inculpaților sau condamnaților, cetățenia lor, ocupația și domiciliul sau reședința lor; pentru persoanele juridice se va indica denumirea și sediul lor;
- e) numele, prenumele și adresa reprezentanților acestora;
- f) datele necesare cu privire la obiectul cererii iar în cauzele penale și descrierea infracțiunii.

Articolul 7

Modul de rezolvare

1. În îndeplinirea cererii de acordare a asistenței juridice instituția solicitată aplică normele legale ale statului său. Instituția solicitată poate, la cerere, aplica normele procedurale ale Părții Contractante solicitante, în măsura în care ele nu contravin legislației statului său.
2. Dacă instituția solicitată nu este competentă să îndeplinească cererea, ea o va transmite din oficiu instituției competente, încunoscând totodată despre aceasta instituția solicitantă.
3. La cerere, instituția solicitată va comunica în timp util instituției solicitante data și locul îndeplinirii cererii de acordare a asistenței juridice.
4. După îndeplinirea cererii, instituția solicitată va transmite instituției solicitante actele respective. În cazul când asistența juridică nu a putut fi acordată, instituția solicitată va restitui actele instituției solicitante, comunicându-i totodată împrejurările care au împiedicat-o să îndeplinească cererea.

Articolul 8

Forma actelor

Actele care se transmit pe baza acestui Tratat vor fi prevăzute cu sigiliul oficial.

Articolul 9

Inviolabilitatea martorilor și experților

1. Martorul sau expertul care, fiind citat prin instituția Părții Contractante solicitate, se prezintă în fața instituției Părții Contractante solicitante, nu poate, oricare ar fi cetățenia sa, să fie tras la răspundere penală, arestat sau supus executării unei pedepse penale, pe teritoriul acesteia, pentru o infracțiune săvârșită înainte de trecerea frontierei de stat.
2. Martorul sau expertul pierde această garanție, dacă nu a părăsit teritoriul Părții Contractante solicitante, în termen de o săptămână din ziua când instituția care l-a ascultat îi comunică că prezenta sa nu mai este necesară. În acest termen nu se include timpul în care martorul sau expertul nu a putut părăsi teritoriul Părții Contractante solicitante, din motive independente de voința sa.

Articolul 10

Iniminarea actelor

1. Instituția judiciară solicitată înminează actele în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare pe teritoriul statului său, cu condiția ca aceste acte să fie scrise în limba sa ori să fie însoțite de o traducere certificată. În caz contrar, instituția judiciară solicitată înminează actele destinatarului numai dacă acesta este de acord să le primească.
2. Certificarea traducerii se face de către un traducător oficial, de instituția solicitantă sau de către reprezentanța diplomatică sau oficiul consular al uneia din Părțile Contractante.
3. Cererea de inminare trebuie să conțină adresa exactă a destinatarului și indicarea actului ce urmează să fie înminat.
4. Dacă inminarea nu poate fi efectuată la adresa indicată în cerere, instituția judiciară solicitată va lua din proprie inițiativă măsurile necesare pentru stabilirea adresei.

Articolul 11

Dovada de inminare

Dovada de inminare a actelor se întocmește în conformitate cu regulile de inminare a actelor, în vigoare pe teritoriul Părții Contractante solicitate.

Articolul 12

Inminarea de acte propriilor cetățeni

Ambele Părți Contractante au dreptul să inmineze acte propriilor lor cetățeni, prin reprezentantele lor diplomatice sau oficiile consulare.

Articolul 13

Valabilitatea actelor

1. Actele care au fost întocmite sau certificate de un organ de stat sau de către o persoană oficială pe teritoriul uneia din Părțile Contractante, în limitele competenței lor, în forma stabilită de legile în vigoare și prevăzute cu sigiliul oficial, sînt recunoscute ca valabile pe teritoriul celeilalte Părți Contractante fără vreo alta certificare.

Aceasta este valabil și pentru semnăturile care sînt legalizate conform prevederilor legale ale uneia din Părțile Contractante.

2. Actele care pe teritoriul unei Părți Contractante se considera ca fiind acte oficiale au forta probatorie a actelor oficiale și pe teritoriul celeilalte Părți Contractante.

Articolul 14

Cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice

1. Partea Contractantă solicitată nu va pretinde restituirea cheltuielilor ocazionate de acordarea asistenței juridice. Fiecare din Părțile Contractante suportă singure toate cheltuielile ocazionate de acordarea asistenței juridice pe teritoriul ei, inclusiv cheltuielile făcute cu administrarea probelor.

2. Instituția judiciară solicitată comunică instituției solicitante cuantumul cheltuielilor făcute. Dacă instituția solicitanta percepe aceste cheltuieli de la persoana obligată să le plătească, sumele încasate rămîn Părții Contractante a carei instituție le-a perceput.

Articolul 15

Refuzul asistenței juridice

Asistența juridică poate fi refuzată dacă acordarea ei ar putea aduce atingere ordinii social-economice a Părții Contractante solicitate.

Articolul 16

Informații privind probleme de drept

Ministerele de justiție și procuraturile generale ale celor două Părți Contractante își pun la dispoziție, la cerere, informații privind probleme de drept.

Partea a II-a DISPOZIȚII SPECIALE

Capitolul 1

Asistența juridică în cauzele civile și familiale

Secțiunea I

Cheltuieli de judecată

Articolul 17

Cetățenii unei Părți Contractante, care se adresează instanțelor judecătorești ale celeilalte Părți Contractante, dacă domiciliază pe teritoriul uneia dintre Părțile Contractante, nu pot fi obligați să depună cauțiuni pentru motivul că sînt străini sau că nu au domiciliul, reședința sau sediul pe teritoriul Părții Contractante căreia aparține instanța solicitată.

Articolul 18

Cetățenii uneia din Părțile Contractante beneficiază pe teritoriul celeilalte Părți Contractante de scutire de taxe și cheltuieli de judecată, precum și de asistența judiciară gratuită, în aceeași măsură și în aceleași condiții ca și cetățenii proprii.

Articolul 19

1. Adeverințele cu privire la starea unei persoane precum și cele privind situația familială, veniturile și bunurile sale, necesare pentru obținerea scutirii de taxe și alte cheltuieli de judecată, se eliberează de organul competent al Părții Contractante pe teritoriul căreia domiciliază sau are reședința persoana care a făcut cererea.

2. Dacă persoana care a făcut cererea nu are domiciliul sau reședința pe teritoriul nici uneia dintre Părțile Contractante, este suficienta adeverință eliberată sau certificată de reprezentanta diplomatică sau oficiul consular al statului sau.

3. Organul care urmează a se pronunța asupra cererii de scutire de taxe și alte cheltuieli de judecată poate cere date suplimentare.

Articolul 20

1. Cetățeanul unei Părți Contractante care vrea să solicite organului competent al celeilalte Părți Contractante scutire de taxe și cheltuieli de judecată, precum și asistența judiciară gratuită, poate face oral cerere la instituția judiciară competența de la domiciliul sau reședința sa. Aceasta va consemna declarația într-un proces-verbal pe care-l va transmite împreună cu actele prevăzute la punctul 1 al articolului 19 instituției judiciare a celeilalte Părți Contractante.
2. Odată cu cererea de scutire de taxe și alte cheltuieli de judecată poate fi trimisă și cererea de chemare în judecată, precum și alte acte prezentate de persoana solicitantă.

Secțiunea II

Statutul personal și dreptul familiei

Articolul 21

Capacitatea juridică a persoanei

Capacitatea juridică a persoanei se stabilește potrivit legislației Părții Contractante al carei cetățean este aceasta persoană.

Articolul 22

Încheierea căsătoriei

1. Forma încheierii căsătoriei este determinată de legea Părții Contractante pe al carei teritoriu se încheie căsătoria.
2. Căsătoria se poate de asemenea încheia în fața unui reprezentant diplomatic sau consular, dacă viitorii soți sînt cetățeni ai Părții Contractante căreia îi aparține reprezentanța diplomatică sau oficiul consular. În acest caz, forma încheierii căsătoriei este determinată de legea Părții Contractante căreia îi aparține reprezentanța diplomatică sau oficiul consular.
3. În ce privește condițiile de fond cerute pentru încheierea căsătoriei (capacitatea de a încheia căsătoria), fiecare dintre viitorii soți este supus legii acelei Părți Contractante al carei cetățean este.

Articolul 23

Raporturile personale și patrimoniale ale soților

1. Raporturile personale și patrimoniale ale soților sînt determinate de legea Părții Contractante ai carei cetățeni sînt.
2. Dacă unul din soți aparține unei Părți Contractante iar celălalt soț celeilalte Părți Contractante, raporturile personale și patrimoniale ale soților sînt determinate de legea acelei Părți Contractante pe al carei teritoriu ei își au domiciliul comun.
3. Dacă, în cazul prevăzut în alineatul 2, unul din soți locuiește pe teritoriul uneia din Părțile Contractante și celălalt pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, raporturile lor personale și patrimoniale sînt determinate de legea acelei Părți Contractante pe al carei teritoriu și-au avut ultimul domiciliu comun.

Articolul 24

Divorțul

1. Pentru divorț, dacă amândoi soții au cetățenia unei Părți Contractante și locuiesc la data introducerii acțiunii de divorț, pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, va fi aplicabilă legea Părții Contractante ai carei cetățeni sînt soții. Competente sînt instanțele ambelor Părți Contractante.
În cazul cînd la data introducerii acțiunii de divorț, unul din soți locuiește pe teritoriul unei Părți Contractante și celălalt pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, sînt competente instanțele Părții Contractante ai carei cetățeni sînt soții.
2. În caz ca la data introducerii acțiunii de divorț, unul din soți aparține uneia din Părțile Contractante, iar celălalt soț celeilalte Părți Contractante și locuiesc, fie amândoi pe teritoriul aceleiași Părți Contractante, fie unul pe teritoriul unei Părți Contractante și altul pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, sînt competente pentru divorț instanțele ambelor Părți Contractante. Instanța care judecă aplica legea statului sau.

Articolul 25

Nulitatea căsătoriei

1. Constatarea nulității (inexistența căsătoriei) sau anularea (exprimarea nevalabilității) căsătoriei pentru încălcarea condițiilor de formă ale încheierii ei se face potrivit legii locului unde s-a încheiat căsătoria, iar în cazul încheierii căsătoriei prevăzute la articolul 22 alineatul 2, potrivit legii Părții Contractante căreia îi aparține reprezentanța diplomatică sau oficiul consular.
 2. Constatarea nulității (inexistența) sau anularea (exprimarea nevalabilității) căsătoriei pentru încălcarea condițiilor de fond (insuficiența capacitate pentru încheierea căsătoriei) se pronunță în baza legii aplicabile, potrivit articolului 22 alineatul 3.
 3. În privința competenței, ea va fi corespunzătoare prevederilor articolului 24.
- Raporturile juridice între părinți și copii

Articolul 26

În cauzele privind contestarea, tăgăduirea și stabilirea paternității și cele privind contestarea și stabilirea maternității precum și stabilirea nașterii copilului dintr-o anumită căsătorie este aplicabilă legea Părții Contractante al carei cetățean este copilul.

Articolul 27

Raporturile juridice dintre copilul născut în afară căsătoriei și mama acestuia - pe de o parte - și tatăl acestuia - pe de altă parte - se stabilesc potrivit legii Părții Contractante al carei cetățean este copilul.

Articolul 28

1. Pentru rezolvarea cauzelor privind raporturile juridice prevăzute în articolele 26 și 27 sînt competente instanțele acelei Părți Contractante al carei cetățean este copilul.

2. Dacă reclamantul și pîrîtul domiciliază pe teritoriul aceleiași Părți Contractante, sînt competente de asemenea și instanțele acestei Părți Contractante, cu respectarea însă a dispozițiilor articolelor 26 sau 27.

Articolul 29

Declararea dispariției sau a morții

1. Pentru declararea dispariției sau a morții unei persoane precum și pentru stabilirea faptului morții, sînt competente instituțiile judiciare ale Părții Contractante al carei cetățean era acea persoana la ultima data cunoscută cînd mai era în viață.

2. Cu toate acestea instituțiile judiciare ale unei Părți Contractante, la cererea unor persoane care locuiesc pe teritoriul acesteia sînt competente să declare dispariția sau moartea precum și stabilirea faptului morții unui cetățean al celeilalte Părți Contractante, dacă potrivit legii instituției judiciare căreia i se adresează, acele persoane au drept la o asemenea acțiune.

3. În cauzele arătate în alineatele 1 și 2, instituțiile judiciare ale Părților Contractante aplica legea statului lor.

Tutela și curatela

Articolul 30

1. În cauzele de tutela și curatela privind cetățenii Părților Contractante, sînt competente, în măsura în care prezentul Tratat nu prevede altfel, instituțiile Părții Contractante al carei cetățean este persoana căreia urmează să i se instituie tutela sau curatela.

2. Cazurile și condițiile pentru instituirea ori desființarea tutelei sau curatelei, se reglementează de legea Părții Contractante al carei cetățean este persoana căreia urmează să i se instituie tutela sau curatela.

3. Raporturile juridice dintre tutor sau curator și persoana căreia i s-a instituit tutela sau curatela, se stabilesc potrivit legii Părții Contractante căreia îi aparține instituția care a instituit tutela sau curatela.

4. În ceea ce privește obligația de acceptare a tutelei sau curatelei, se aplică legea Părții Contractante al carei cetățean este persoana ce urmează să devină tutor sau curator.

Articolul 31

1. În cazul cînd urmează să se ia măsuri privind tutela sau curatela pentru ocrotirea intereselor cetățeanului unei Părți Contractante al cărei domiciliu, reședința sau bunuri se afla pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, instituția acestei Părți Contractante înștiințează de îndată instituția competența conform alineatului 1 al articolului 30.

2. În cazurile care nu comporta amîinare, instituția celeilalte Părți Contractante poate lua singura măsuri în conformitate cu legea sa, dar este obligată să informeze de îndată instituția competența conform alineatului 1 al articolului 30. Măsurile luate își păstrează valabilitatea pînă cînd aceasta instituție nu a luat o altă hotărîre.

Articolul 32

1. Instituția competența conform alineatului 1 al articolului 30 poate transmite competența privind tutela sau curatela instituției celeilalte Părți Contractante, atunci cînd persoana căreia i s-a instituit tutela sau curatela are domiciliul, reședința sau bunurile pe teritoriul acestei Părți Contractante. Competența privind tutela sau curatela se considera transmisă, atunci cînd instituția căreia îi este adresată cererea, accepta preluarea acestei competente și informează despre aceasta instituția de la care provine cererea.

2. Instituția care, conform alineatului 1 a acceptat preluarea competentei privind tutela sau curatela, îndeplinește aceste măsuri în conformitate cu legea statului sau. Totuși, în problema capacității de folosință sau a capacității de exercițiu ea va aplica legea Părții Contractante al carei cetățean este persoana căreia i s-a instituit tutela sau curatela. Ea nu are dreptul să adopte hotărîri în probleme privitoare la statutul personal al acesteia.

Articolul 33

Înfierea

1. Înfierea, precum și desfacerea, constatarea nulității sau anularea înfierii se face potrivit legislației Părții Contractante al carei cetățean este infietorul în momentul înfierii, desfacerii, constatării nulității sau anulării înfierii.

2. În cazul cînd copilul este cetățean al celeilalte Părți Contractante, pentru înfiere este necesară și încuviințarea acesteia. Dacă potrivit legii acestei Părți Contractante este necesar, se va lua și consimțămîntul înfiatului, al reprezentantului sau legal, ori al organelor tutelare.
3. În cazul cînd copilul se înfiază de către soți, dintre care unul este cetățean al unei Părți Contractante iar altul al celeilalte Părți Contractante, înfierea, desfacerea, constatarea nulității sau anularea înfierii se face în conformitate cu legea ambelor Părți Contractante.
4. În cauzele de înfiere, precum și de desfacere, constatarea nulității sau anularea înfierii, este competența instituția Părții Contractante al carei cetățean este infietorul în momentul înfierii, desfacerii, constatării nulității sau anulării ei. În cazul prevăzut în alineatul 3, este competența instituția acelei Părți Contractante pe teritoriul căreia soții au sau au avut domiciliul comun.

Secțiunea III

Transmiterea actelor de stare civilă și a altor acte

Articolul 34

1. Instituțiile unei Părți Contractante vor transmite, la cererea instituțiilor celeilalte Părți Contractante, prin intermediul organelor lor centrale, certificatele de stare civilă, de studii și de vechime în cîmpul muncii, ale cetățenilor Părții Contractante solicitante.
2. În cerere vor fi indicate datele necesare. Actele vor fi întocmite în limba Părții Contractante solicitate și se vor transmite în mod gratuit.

Secțiunea IV

Dispoziții cu privire la succesiuni

Articolul 35

Principiul egalității

1. Cetățenii unei Părți Contractante sînt egali cu cetățenii celeilalte Părți Contractante, în ce privește capacitatea de a întocmi sau revoca un testament cu privire la bunurile care se găsesc și drepturile ce urmează a fi realizate pe teritoriul acestei Părți Contractante, precum și în ce privește capacitatea de a dobîndi prin moștenire sau legat astfel de bunuri și drepturi. Bunurile și drepturile se transmit acestora în condițiile stabilite pentru cetățenii proprii care domiciliază pe teritoriul acestei Părți Contractante.
2. Certificatele cu privire la raporturile de drept succesoral, îndeosebi certificatul de moștenitor sau certificatul constatînd calitatea de executor testamentar, întocmit de organul competent al unuia din Părțile Contractante, fac aceeași dovada pe teritoriul celeilalte Părți Contractante.

Articolul 36

Dreptul succesoral

1. Succesiunea bunurilor mobile se reglementează de legea acelei Părți Contractante al carei cetățean a fost defunctul în momentul morții.
2. Succesiunea bunurilor imobile se reglementează de legea acelei Părți Contractante pe teritoriul căreia se afla bunurile.

Articolul 37

Succesiuni vacante

Bunurile mobile provenite din succesiunile vacante revin statului al cărui cetățean a fost defunctul în momentul morții, iar bunurile imobile provenite din succesiunile vacante revin statului pe teritoriul căruia se afla.

Articolul 38

Testamentul

1. În privința capacității de a testa și de a revoca testamentul, precum și în privința consecințelor juridice ale viciilor de voință, se va aplica legea Părții Contractante al carei cetățean a fost defunctul la data întocmirii sau revocării testamentului. După aceeași lege se stabilesc de asemenea și felurile de dispoziții testamentare care sînt admise.
2. Forma de întocmire și revocare a unui testament este aceea prevăzută de legea Părții Contractante al carei cetățean a fost defunctul la data întocmirii sau revocării testamentului; este suficient însă dacă a fost respectată forma prevăzută de legea Părții Contractante pe teritoriul căreia au fost întocmite aceste acte.

Articolul 39

Competența în cauzele de succesiune

1. Deschiderea succesiunii și întreaga procedura succesorală privind bunurile mobile sînt de competența instituțiilor judiciare ale Părții Contractante al carei cetățean a fost defunctul în momentul morții, în afară de cazul în care se face a aplicațiunea alineatului 4.
2. Deschiderea succesiunii și întreaga procedura succesorală privind bunurile imobile sînt de competența instituțiilor judiciare ale Părții Contractante pe teritoriul căreia se afla aceste bunuri.

3. Dispozițiile alineatelor 1 și 2 se vor aplica corespunzător și pentru determinarea competenței în litigiile succesoriale.

4. Dacă toate bunurile mobile succesoriale rămase de la cetățeanul uneia din Părțile Contractante sînt situate pe teritoriul celeilalte Părți Contractante și dacă toți moștenitorii și legatarii sînt de acord, la cererea oricăruia dintre ei sau a altei persoane care are un drept la succesiune, competența revine instituțiilor judiciare ale acestei Părți Contractante.

Articolul 40

Comunicarea cazurilor de deces

1. În cazul cînd cetățeanul unei Părți Contractante moare pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, instituția competența va înștiința de îndată reprezentanta diplomatică sau oficiul consular al celeilalte Părți Contractante despre deces, comunicînd în același timp tot ceea ce cunoaște despre succesori, despre domiciliul sau reședința lor, despre masa succesorală și valoarea succesiunii, precum și despre testament în caz ca exista. Această regulă se aplică și în cazul cînd instituția competența a unei Părți Contractante este informată ca cetățeanul celeilalte Părți Contractante, decedat pe teritoriul unui al treilea stat, a lăsat bunuri pe teritoriul statului ei.

2. Dacă reprezentanta diplomatică sau oficiul consular deține date cu privire la un deces, care a avut loc în condițiile alineatului 1, va comunica aceasta instituției competente pentru a lua măsurile necesare de conservare a succesiunii.

Articolul 41

Drepturile reprezentantelor diplomatice sau oficiilor consulare în cauzele succesoriale

1. În toate cauzele succesoriale de pe teritoriul unei Părți Contractante, reprezentanta diplomatică sau oficiul consular al celeilalte Părți Contractante are dreptul să reprezinte în fața oricărei instituții pe cetățenii proprii, fără să fie necesar un mandat special, dacă aceștia lipsesc și nu și-au desemnat un mandatar.

2. Dacă cetățeanul unei Părți Contractante moare în timpul călătoriei pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, unde nu a avut domiciliul sau reședința, obiectele pe care le-a avut asupra să se pun la dispoziția reprezentantei diplomatice sau oficiului consular al Părții Contractante, cu respectarea dispozițiilor legale, privind exportul de obiecte sau remiterea de sume de bani.

Articolul 42

Deschiderea testamentului

Deschiderea și citirea testamentului sînt de competența instituției judiciare a Părții Contractante pe teritoriul căreia se afla testamentul. Copia certificată a testamentului și procesul-verbal referitor la starea și conținutul testamentului și, în funcție de împrejurări, copia certificată a procesului-verbal de deschidere a testamentului, precum și originalul testamentului, dacă se cere și este posibil, se trimit instituției competente a celeilalte Părți Contractante, dacă defunctul a fost cetățean al acesteia sau dacă o instituție a acestei Părți Contractante este competența să efectueze procedura succesorală.

Articolul 43

Măsuri de conservare a succesiunii

1. Instituțiile fiecărei Părți Contractante vor lua, potrivit legii lor, măsurile necesare pentru conservarea sau administrarea bunurilor succesoriale rămase pe teritoriul lor în urma decesului unui cetățean al celeilalte Părți Contractante.

2. Instituțiile fiecărei Părți Contractante informează de îndată reprezentanta diplomatică sau oficiul consular al celeilalte Părți Contractante despre măsurile luate conform alineatului 1; reprezentanta diplomatică sau oficiul consular pot participa la realizarea acestor măsuri. La propunerea reprezentantei diplomatice sau oficiului consular, măsurile luate conform alineatului 1 vor putea fi schimbate sau anulate, iar cele ce urmează a fi luate, vor putea fi aminate.

3. Instituția Părții Contractante al carei cetățean a fost defunctul și care este competența potrivit articolului 39 alineatul 1, va putea cere ridicarea măsurilor luate conform alineatului 1.

Articolul 44

Transmiterea succesiunii

În cazul cînd, după terminarea procedurii succesoriale pe teritoriul unei Părți Contractante, bunurile succesoriale mobile sau sumele realizate din vînzarea bunurilor succesoriale mobile ori imobile, vor trebui să fie predate moștenitorilor și legatarilor al căror domiciliu sau reședința se afla pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, bunurile succesoriale sau sumele realizate din vînzarea lor se predau reprezentantei diplomatice sau oficiului consular al acestei Părți Contractante, dacă:

- a) notariatul de stat a anunțat, în cazul ca aceasta se prevede în legea Părții Contractante unde se găsesc bunurile succesoriale, pe creditorii defunctului pentru ca aceștia să-și formuleze pretențiile lor în termen de 6 luni;

- b)** toate impozitele și taxele succesoriale și toate pretențiile formulate au fost plătite sau asigurate;
- c)** instituțiile competente au dat aprobarea care eventual ar fi prevăzută pentru exportul obiectelor succesoriale; transmiterea sumelor de bani se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare referitoare la deize.

Secțiunea V

Recunoașterea și executarea silită a hotărîrilor

Articolul 45

Recunoașterea hotărîrilor de natura nepatrimonială

1. Hotărîrile definitive nepatrimoniale ale instituțiilor judiciare și organelor de tutela și curatela ale uneia din Părțile Contractante, produc efecte juridice pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, fără nici o procedură, dacă nici o instituție judiciară sau organ de tutela sau curatela ale acestei Părți Contractante nu a dat o hotărîre definitivă anterioară în aceeași cauză, sau dacă nu are competența exclusivă în baza prezentului Tratat.
2. Dispoziția alineatului 1 se va aplica și cu privire la hotărîrile pronunțate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de față.

Recunoașterea și executarea silită a hotărîrilor patrimoniale

Articolul 46

Ambele Părți Contractante recunosc și vor încuviința să se execute silit, pe teritoriul lor, potrivit dispozițiilor ce urmează:

- a)** hotărîrile definitive patrimoniale, în cauzele civile și familiale, date pe teritoriul celeilalte Părți Contractante după intrarea în vigoare a prezentului Tratat;
- b)** hotărîrile judecătorești definitive în cauzele penale, privind obligația de despăgubire a victimei pentru daunele cauzate, date pe teritoriul celeilalte Părți Contractante după intrarea în vigoare a prezentului Tratat.

Articolul 47

1. Încuviințarea executării silite este de competența instanțelor Părții Contractante pe teritoriul căreia urmează să se facă executarea silită.
2. Cererea de încuviințare a executării silite se depune la tribunalul care s-a pronunțat în prima instanță în cauza respectivă. Aceasta cerere va fi transmisă instanței competente să încuviințeze executarea silită. Cererea va putea fi depusă și direct la aceasta din urma instanța.
3. Cererea va fi însoțită de o traducere făcută în limba Părții Contractante solicitate, certificată potrivit alineatului 2 al articolului 10.

Articolul 48

1. La cererea de încuviințare a executării silite se va anexa:

- a)** textul complet al hotărîrii, precum și o adeverință ca hotărîrea a rămas definitivă, dacă aceasta nu rezultă din hotărîre;
- b)** actele originale sau copii certificate ale actelor, din care să rezulte ca persoanei obligate prin hotărîre, care nu a luat parte la proces, i s-a înmănat la timp, cel puțin o dată și în forma prevăzută de lege, o citație;
- c)** traducerile actelor indicate la punctele "a" și "b", certificate potrivit alineatului 2 al articolului 10.

2. Odată cu cererea de încuviințare a executării silite poate fi făcută și cererea de executare silită.

Articolul 49

1. Procedura încuviințării executării silite și executarea silită se efectuează potrivit legii Părții Contractante pe teritoriul căreia are loc executarea silită.
2. Orice obiecțiune cu privire la executarea silită se va rezolva la instanța care a încuviințat executarea silită.

Articolul 50

Refuzul recunoașterii și executării

Recunoașterea unei hotărîri sau încuviințarea executării silite poate fi refuzată:

- a)** dacă persoana obligată prin hotărîre nu a participat la proces ca urmare a faptului ca ei sau reprezentantului ei nu i-a fost înmănată citația la timp, cel puțin o dată și în forma prevăzută de lege, ori în cazul în care citarea s-a făcut prin afișare;
- b)** dacă hotărîrea judecătorească este în contradicție cu o hotărîre definitivă dată anterior între aceleași părți, avînd același obiect și pentru același temei, de către o instanță a Părții Contractante pe teritoriul căreia urmează să fie recunoscută hotărîrea sau efectuată executarea. Aceasta dispoziție nu se aplică dacă, potrivit legii instanței care decide asupra cererii, hotărîrea anterioară poate fi modificată sau înlocuită printr-o altă hotărîre, datorită schimbării împrejurărilor care au stat la baza ei.

Articolul 51

Tranzacții judiciare

Prevederile articolelor 46-50 se aplică și tranzacțiilor încheiate în fața instanțelor judecătorești.
Executarea cheltuielilor de judecată

Articolul 52

1. Dacă una din părțile în proces, scutită de cauțiune conform art. 17. este obligată printr-o hotărâre definitivă să plătească celeilalte părți cheltuieli de judecată, instanța competentă de pe teritoriul celeilalte Părți Contractante încuviințează, la cerere, gratuit, executarea silită a acestor cheltuieli.
2. Prin cheltuieli de judecată se înțeleg și cheltuielile ocazionate de eliberarea adeverintelor, precum și de traducerea sau certificarea actelor prevăzute în articolul 53.

Articolul 53

1. Instanța care încuviințează executarea silită a hotărârii se limitează numai la verificarea împrejurării dacă hotărârea este definitivă.
2. La cererea de încuviințare a executării silite se anexează o copie certificată de pe hotărârea privitoare la cheltuieli, o adeverință din care să rezulte ca hotărârea este definitivă, precum și traducerile certificate ale acestor acte.

Articolul 54

1. În ce privește urmărirea cheltuielilor de judecată avansate de stat, instanța Părții Contractante pe al cărei teritoriu s-a născut obligația de plată va cere instanței competente a celeilalte Părți Contractante să urmărească încasarea acestor cheltuieli. Aceasta din urma instanța efectuează executarea silită și pune la dispoziție suma încasată reprezentanței diplomatice sau oficiului consular al celeilalte Părți Contractante.
2. La cerere se va atașa o copie certificată de pe hotărârea prin care se stabilește cuantumul cheltuielilor de judecată, o adeverință ca hotărârea a rămas definitivă și o traducere certificată a acestor acte.

Articolul 55

Eliberarea de obiecte

Eliberarea de obiecte sau remiterea de sume de bani către un creditor care are domiciliul pe teritoriul celeilalte Părți Contractante se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare pentru exportul de obiecte sau remiterea de sume de bani.

Articolul 56

Cheltuielile de executare silită

În ceea ce privește cheltuielile de executare silită se aplică legea Părții Contractante pe teritoriul căreia se execută hotărârea.

Capitolul 2

Asistența juridică în cauzele penale

Articolul 57

Obligația de extrădare

1. Părțile contractante se obliga să-și extrădeze reciproc, la cerere, în condițiile prezentului Tratat, persoanele aflate pe teritoriul lor, pentru a fi trase la răspundere penală sau pentru executarea pedepsei.
2. Extrădarea se admite numai pentru infracțiunile a căror savîrsire atrage, potrivit legilor ambelor Părți Contractante, o pedeapsă mai mare decît un an privațiune de libertate sau o pedeapsă mai grea (denumite mai departe "infracțiuni care atrag extrădarea") și pentru executarea hotărîrilor definitive prin care s-a pronunțat pentru aceste infracțiuni o astfel de pedeapsă.

Articolul 58

Refuzarea extrădării

Extrădarea nu are loc dacă:

- a) persoana a carei extrădare se cere este cetățean al Părții Contractante solicitate;
- b) infracțiunea a fost săvîrșită pe teritoriul Părții Contractante solicitate;
- c) potrivit legii Părții Contractante solicitate acțiunea penală nu poate fi exercitată sau hotărîrea nu poate fi executată ca urmare a împlinirii termenului de prescripție sau pentru un alt temei legal;
- d) persoana a carei extrădare se cere a fost judecata definitiv pentru aceeași infracțiune sau dacă în cauza s-a dat o hotărîre sau o ordonanță de încetare a procesului penal pe teritoriul Părții Contractante solicitate.

Articolul 59

Obligația de a porni o acțiune penală

1. Fiecare Parte Contractantă se obliga ca la cererea celeilalte Părți Contractante, să pornească, în conformitate cu propria sa lege, acțiunea penală împotriva unui cetățean al său cînd el a savîrsit pe teritoriul celeilalte Părți Contractante o infracțiune care atrage extrădarea.

2. La cerere se anexează o informare cuprinzând date despre infracțiune și toate probele existente cu privire la săvârșirea infracțiunii.

3. Partea Contractantă solicitată este obligată sa informeze Partea Contractantă solicitanta despre rezultatul procesului penal.

Articolul 60

Modul de legătură

În problemele extrădării și începerii urmăririi penale, Ministerele Justiției sau Procuraturile Generale ale celor două Părți Contractante comunică direct între ele.

Articolul 61

Actele care se anexează la cererea de extrădare

La cererea de extrădare se anexează:

- a)** copia certificată a mandatului de arestare, iar la cererea de extrădare pentru executarea pedepsei, copia certificată a hotărârii rămase definitive; aceste acte vor trebui sa cuprindă date asupra infracțiunii comise, asupra locului și timpului săvârșirii infracțiunii, precum și calificarea ei juridică; dacă prin infracțiune s-au produs pagube materiale, se va indica quantumul stabilit sau probabil al acestora;
- b)** textul de lege al Părții Contractante solicitante în care se încadrează infracțiunea;
- c)** în măsura în care este posibil, date privind cetățenia persoanei a carei extrădare se cere, acte și informații despre domiciliul sau reședința sa, date cu privire la persoana, precum și descrierea fizionomiei, fotografii și amprente digitale.

Articolul 62

Date suplimentare

1. În cazul când sînt îndoieli cu privire la săvârșirea infracțiunii care atrage extrădarea sau dacă cererea de extrădare nu conține toate datele necesare, Partea Contractantă solicitată poate să ceara date suplimentare, stabilind în acest scop un termen de o luna pînă la doua luni; acest termen poate fi prelungit în cazul unor motive serioase, la cererea Părții Contractante solicitante.

2. Dacă Partea Contractantă solicitanta nu prezintă în termenul stabilit datele suplimentare, Partea Contractantă solicitată poate elibera persoana arestată.

Arestarea în vederea extrădării

Articolul 63

După primirea cererii de extrădare, Partea Contractantă solicitată va lua neîntîrziat măsuri pentru arestarea persoanei a Carei extrădare se cere.

Articolul 64

1. Arestarea unei persoane poate avea loc și înainte de primirea cererii de extrădare, dacă s-a primit o intervenție în acest sens de la Partea Contractantă solicitanta. Intervenția va menționa mandatul de arestare sau hotărîrea definitivă data împotriva acelei persoane, indicind ca cererea de extrădare va fi trimisa ulterior. Intervenția de arestare, înainte de primirea cererii de extrădare, poate fi facuta prin posta, telegraf, telefon sau radio.

2. O persoana poate fi arestată fără intervenția prevăzută în alineatul 1, dacă exista temeiuri suficiente ca ea a savirsit pe teritoriul celeilalte Părți Contractante o infracțiune care atrage extrădarea.

3. Despre arestarea facuta potrivit alineatelor 1 și 2, va fi instiintata neîntîrziat cealaltă Parte Contractantă.

Articolul 65

Persoana arestată conform articolului 64 poate fi eliberată dacă în termen de o luna din ziua cînd s-a expedit comunicarea despre arestare nu se primește cererea de extrădare.

Articolul 66

Amînarea extrădării

Dacă persoana a carei extrădare se cere este implicata într-un proces penal în curs sau dacă a fost condamnată pentru o alta infracțiune pe teritoriul Părții Contractante solicitate, extrădarea poate fi amînată pînă la sfîrșitul procesului penal, pînă la executarea completa a pedepsei pronunțate de instanța sau pînă la eliberare înainte de expirarea duratei acesteia.

Articolul 67

Extrădarea temporară

1. Dacă amînarea extrădării prevăzută în articolul 66 ar putea atrage după sine împlinirea termenului de prescripție a acțiunii penale sau ar putea aduce prejudicii serioase pentru stabilirea faptelor, persoana a carei extrădare s-a cerut poate să fie extrădată temporar, pe baza unei cereri motivate.

2. Persoana extrădată temporar va fi înapoiată după efectuarea actelor procesuale pentru care a fost extrădată.

Articolul 68

Cereri de extrădare primite din partea mai multor state

Dacă se primesc cereri de extrădare din partea mai multor state, Partea Contractantă solicitată hotărăște cărui stat se va face extrădarea.

Articolul 69

Limitele acțiunii penale

1. Fără acordul Părții Contractante solicitate, persoana extrădată nu poate fi trasa la răspundere penală, supusă executării pedepsei sau extrădată unui al treilea stat, pentru o infracțiune săvârșită înaintea extrădării și pentru care nu s-a făcut extrădarea.
2. Acordul nu este necesar dacă persoana extrădată, care nu este cetățean al Părții Contractante pe al cărei teritoriu se afla, nu părăsește teritoriul acestei Părți Contractante în termen de o luna de la sfârșitul procesului penal iar în cazul condamnării, de la executarea pedepsei sau dacă el se reintoarce pe teritoriul acesteia. În acest termen nu se socotește timpul în cursul căruia persoana extrădată nu a putut părăsi teritoriul Părții Contractante solicitante din motive independente de voința sa.

Articolul 70

Predarea

Partea Contractantă solicitată este obligată să comunice Părții Contractante solicitante locul și data predării. Dacă Partea Contractantă solicitanta nu ia în primire persoana ce urmează a fi extrădată în termen de 15 zile de la data stabilită pentru predare, aceasta persoana poate fi pusă în libertate.

Articolul 71

Repetarea extrădării

Dacă persoana extrădată se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecata ori de la executarea pedepsei și se reintoarce pe teritoriul Părții Contractante solicitate, în cazul unei noi cereri, ea va fi extrădată fără a mai fi necesară prezentarea actelor prevăzute în articolele 61 și 62.

Articolul 72

Informații cu privire la rezultatele procesului penal

Părțile Contractante își comunică reciproc informații cu privire la rezultatul procesului penal pornit împotriva persoanelor extrădate. Dacă împotriva acestor persoane a fost pronunțată o sentință definitivă, se va transmite și copia sentinței.

Articolul 73

Tranzitarea

1. Fiecare Parte Contractantă autoriza, la cerere, transportul pe teritoriul sau a persoanelor extrădate celeilalte Părți Contractante de către un al treilea stat.
2. Cererea pentru autorizarea unui astfel de transport se înaintează și se rezolvă după aceleași reguli ca și cererea de extrădare.
3. Părțile Contractante nu sînt obligate să autorize tranzitarea persoanelor a căror extrădare nu ar putea avea loc potrivit prezentului Tratat.

Articolul 74

Transportul și predarea provizorie a persoanelor arestate

1. În cazul cînd este necesară audierea ca martori a unor persoane care se găsesc arestate pe teritoriul celeilalte Părți Contractante, organele prevăzute în articolul 60, al acestei Părți Contractante pot dispune transportarea și predarea lor pe teritoriul Părții Contractante solicitante, cu condiția ca aceste persoane să fie menținute în stare de arest și să fie înapoiate în cel mai scurt timp după audiere.
2. În cazul cînd este necesară audierea ca martori a unor persoane care se găsesc arestate într-un al treilea stat, organele Părții Contractante solicitate prevăzute în articolul 60 autoriza transportul, dus și întors, al acestor persoane pe teritoriul statului lor, cu respectarea prevederilor articolului 9.

Articolul 75

Transmiterea obiectelor

1. Părțile Contractante se obliga să-și trimită reciproc:
 - a) obiectele sau sumele de bani care au fost procurate prin infracțiunea care a atras extrădarea, cu respectarea dispozițiilor legale privind exportul de obiecte sau remiterea de sume de bani;
 - b) obiectele care pot avea importanța ca probe în cauza penală; aceste obiecte se transmit și în cazul cînd extrădarea infractorului nu poate fi făcută din cauza morții lui, sustragerii sau din alte împrejurări.
2. Dacă obiectele cerute sînt necesare Părții Contractante solicitate ca probe într-o cauza penală, transmiterea lor poate fi amînată pînă la terminarea procesului în cauza.
3. Drepturile terților asupra obiectelor eliberate rămîn neatînse. Obiectele asupra cărora exista asemenea drepturi trebuie restituite Părții Contractante solicitate după terminarea procedurii.

Articolul 76

Comunicarea hotărârilor de condamnare

Ambele Părți Contractante își vor comunica reciproc date privind hotărârile definitive pronunțate de instanțele unei Părți Contractante împotriva cetățenilor celeilalte Părți Contractante, transmițând totodată amprente digitale existente ale condamnaților.

Articolul 77

Informații asupra antecedentelor penale

La cererea instanțelor judecătorești sau a procuraturilor unei Părți Contractante se vor da gratuit informații asupra antecedentelor penale ale persoanelor invinuite sau inculpate pe teritoriul acelei Părți Contractante.

Partea a III-a DISPOZIȚII FINALE

Articolul 78

Prezentul Tratat este supus ratificării. Schimbul instrumentelor de ratificare se va efectua la București în timpul cel mai apropiat.

Articolul 79

Tratatul intră în vigoare după o luna de la schimbul instrumentelor de ratificare. Durata Tratatului este de 5 ani din ziua intrării în vigoare.

Dacă nici una din Părțile Contractante nu denunța Tratatul cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului de cinci ani, valabilitatea lui se prelungește, de fiecare data, pentru alți cinci ani.

La data intrării în vigoare a prezentului Tratat, încetează de a mai fi în vigoare între cele doua Părți Contractante:

- a)** Convenția relativă la protecția și asistența judiciară reciprocă în materie de drept civil și comercial, precum și în afacerile necontencioase, încheiată la București, la 7 mai 1925;
- b)** Convenția de extrădare și asistența judiciară în materie penală, încheiată la București, la 7 mai 1925.

Prezentul Tratat s-a întocmit în doua exemplare originale, fiecare în limbile română și ceha, ambele texte având aceeași valabilitate.

Drept care împuterniciții ambelor Părți Contractante au semnat prezentul Tratat și au aplicat sigiliile.

Făcut la Praga, în ziua de 25 octombrie 1958.
